

„Miután Debrecen mandátumát a miniszterelnök tartja meg, méltányos, hogy Szegedet is egy aktív miniszter képviselje.“

Klebsberg kijelentette, hogy elfogadja a szegedi mandátumot.

(A Délmagyarország munkatársától.) Az a küldöttség, amely a polgármester kezdeményezésére szerveződött, hogy átadja Klebsberg Kunó gróf kultuszminiszternek a szegedi mandátumot, hétfőn reggel a gyorsal utazott föl Budapestre. A küldöttség a szegedi állomáson 95 tagból állott, de a fővárosban csatlakoztak hozzá azok is, akik korábban felutaztak. A deputációban résztvettek többek között dr. Aigner Károly főispán, dr. Somogyi Szilveszter polgármester, az egyetem rektora és tanácsa, valamint számos egyetemi tanár.

A küldöttség tagjai féltizenegy órakor találkoztak a Ferenciek-terén lévő Spolaritsvendéglőben, ahonnan a kultuszminisztériumba vonultak. A kultuszminiszter ugyanis felépült betegségéből és hétfőn jelent meg először hivatalában. A miniszter a küldöttséget félegykor fogadta a minisztérium előcsarnokában, ahol Várhelyi József pápai prelátus üdvözölte. Arra kérte a minisztert, hogy ne csak az egységes párt képviselője legyen a parlamentben, hanem képviselje a város egész közönségét. Átnyújtotta azután a miniszternek szegedi megbízólevelét.

A miniszter hosszabb beszédben köszönt

meg az üdvözlést. Kijelentette, hogy betegsége miatt nem látogathatott el Szegedre, de február 5-ikén feltétlenül leutazik, amikor az egyetemi építési bizottság dönt majd a klinikára kiírt pályázatok sorsa felett. Kijelentette azután, hogy bár fáj lemondania régi kerületének, Komáromnak mandátumáról, mégis a szegedi mandátumot tartja meg, hogy ezzel is kifejezésre juttassa a kulturális és gazdasági decentralizációt célzó politikai meggyőződését. Bejelentette, hogy a kormány ebben és a jövő évben negyvenegynéhány tanügyi iskolát építtet Szegeden. A szegedi mandátum megtartására különösen az ösztönözte, hogy Debrecen mandátumát a miniszterelnök tartja meg, tehát méltányos, hogy Szegedet, mint az ország második városát is a kormány egyik aktív tagja képviselje. A mandátumot hálás szívvel köszöni és igéri, hogy szívvél-lelélekkel küzdeni fog Szeged kulturális és gazdasági érdekeiért.

A miniszter beszédét a küldöttség megéljenzte. A miniszter ezután tanácskozára vonult vissza a küldöttség vezetőivel. Értesülésünk szerint városi vonatkozású ügyekről volt szó ezen a megbeszélésen. A küldöttség tagjainak nagyrésze még a délutáni gyorsal visszautazott Szegedre.

Eredménytelenül végződtek a színészekkel folytatott tárgyalások, — bezáródnak a szegedi színház kapui.

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismét és a jelek szerint most már végleges kátyuba jutott a szegedi színház. A tanács és a színügyi bizottság mentési kísérlete, amelynek irányát a szombat hozott ismeretes határozat szabta meg, teljesen meghiúsultnak tekinthető. A színészek ugyanis sem a konzorciummal való megoldáshoz, sem a létszámcsoökkentéshez nem járulnak hozzá, még kevésbé akarnak hallani a gázsik csökkentéséről, tehát csak a harmadik és utolsó megoldás marad, a melyet a színház bezárásában jelölt meg a város tanácsa és színügyi bizottsága a szombaton tartott együttes ülés határozatában.

A színigazgató vasárnap reggel kilenc órára társulati ülésre hívta össze a színészeket. Ezen az ülésen a szombati határozatot Balla Kálmán, a színészegyesület kiküldöttje ismertette, de kijelentette, hogy a színészegyesület nevében nem ajánlhatja a határozat egyik pontját sem elfogadásra, mert a társulat többségének határozata úgy sem lenne kötelező a tagokra.

A színészek ezután egyhangulag kimondották, hogy a konzorcium megalakításához semmi esetre

sem járulnak hozzá, a társulat huszonhat tagjának kéthónapi gázsival való végkielégítését és a gázsiredukciót egyben elfogadják az egyéni tárgyalás alapjául. Elhatározták ezután, hogy külön-külön tárgyalnak majd az igazgatóval.

Ezek a tárgyalások azonnal meg is indultak és eredetileg háromnapos tárgyalási időről volt szó, de már hétfőn a tagok túlnyomó nagyrésze elintézte a kérdést. Érdeklődtünk a tárgyalások eredménye iránt Faragó Odón színigazgatónál, aki a következőket mondotta:

— A tárgyalások a legteljesebb sikertelenséggel jártak. A színészek nagy többsége nem fogadja el a kéthónapi végkielégítést és nem járul hozzá a gázsik redukálásához sem. Csupán a kifizetésű színészek, különösen a kóristák hajlandók anyagi áldozatra a színház megmentése érdekében, a nagyfizetésű színészek azonban nem. A helyzetet megítélés szerint már nem lehet segíteni. A színészek is megtalálták azt, amit kerestek maguknak, de megtalálom én is. Le fogok mondani a színházról és aztán csukja be a város a színházat...

A tanács tagjait és városatyákat hallgattak ki Balogh Lajos szénügyi sajtópörében.

Ügynökösködött-e Balogh Lajos, volt-e cirkuszi jelenet a próba-fűtésnél? — Érdekes tanuvallomások. — A bizonyítás kiegészítése miatt elnapolták a főtárgyalást.

(A Délmagyarország munkatársától.) Hétfőn reggel 9 órakor szokatlan felvonulás színhelye volt a szegedi törvényszék másodemeleti folyosója. A 94. számú tárgyalóterem előtt a városi tanács és a mérnökség tagjai gyülekeztek, akik tanuként szerepeltek abban a pörben, amelyet Balogh Lajos indított Magyar László hírlapíró ellen. A megidézett tanuk közül egyedül Somogyi Szilveszter polgármester nem jelent meg, aki Ördög Lajos útján hivatalosan igazolta, hogy váratlanul Budapestre kellett utaznia.

A nagy érdeklődéssel kísért tárgyalást pontban kilenc órakor nyitotta meg Vild Károly tanácselnök.

A tanuk

amíg a sor rájuk került, Vild elnök hivatali szobáját foglalták el, ahol Gaál Endre amikor látta, hogy a teljes tanács együtt van, indítványozta, hogy

a hétfői szokásos tanácsulást itt tartásuk meg a törvényszéken...

A tanács néhány tagja hajlandóságot is mutatott a rendkívüli tanácsülés megtartására és csupán technikai okok miatt történt, hogy a komoly városi politika helyett inkább Berzenczey Domokos adomán szórakozott a magisztrátus délelőtt 9 órától délután egy óráig.

A főtárgyaláson

Balogh Lajos a szegedi ébredők elnöke kíséretében jelent meg, míg Magyar László védelmében dr. Burger Béla jelentkezett.

A vádirat, amelyet Balogh Lajos adott be az ügyészhez, egyrendbeli sajtó útján elkövetett becsületsértés és rágalmozás vétsége címén emelt vádat Magyar László ellen, aki a Délmagyarország 1925 december 5-iki számában »A szénügynök barátai otthagyták a próba-fűtést« címmel cikket közölt, amelyben elmondotta, hogy »két éjszaka valóságos cirkuszi multság színhelye volt a vízműtelep kazánháza«, továbbá a cikkben Baloghot szénügynöknek aposztrofálta, aki az általa kép-

viselt silányabb minőségű pécsi szén érdekében valóságos propagandát fejtett ki, a város által használt tatai szénnel szemben.

A vád ismertetése után

Magyar László

hallgatta ki a bíróság, aki kijelentette, hogy bűnösnek nem érzi magát. A cikket közérdekből írta, mert közérdek az, hogy mindenki tudja azt, hogy a városi üzemeket hogyan látják el közszállításokkal. Balogh Lajos viselkedése, amellyel a pécsi szén érdekében eljárta, a legerősebb kritikát is maga után vonhatta. Mint törvényhatósági bizottsági tag arra törekedett, hogy a kudarcra végződött próba-fűtés eredményét hamisnak tüntesse fel.

A szénállítás körüli funkciója összeférhetetlen városatyai mivoltával.

Bizonyítani kívánja, hogy cikkének inkriminált kitételei a valóságnak megfelelnek.

Dr. Burger Béla védő ezután részletes előterjesztést tett

a valódiság bizonyítására.

Szécsényi István a főmagánvádló nevében

ellenzi a bizonyítást és azt a közérdek szempontjából szükségtelennnek tartja.

Szerinte a cikk a lényegtől eltekintve, azzal a tendenciával íródott, hogy Balogh Lajost közneveltség tárgyává tegye.

Dr. Burger ezután megjegyzi, hogy Balogh Lajos a vizsgálat folyamán és az előzetes főtárgyaláson nem ellenkezett a valódiság bizonyítását, sőt ellenbizonyítást is ajánlott fel.

A törvényszék végül is

részben helyt adott a valódiság bizonyításának,

mivel közérdeket lát fennforogni. A bíróság elrendelte a bizonyítást arra vonatkozólag, hogy a próba-fűtés alkalmával Balogh Lajos viselkedése tényleg cirkuszi mulatságnak volt-e tekinthető, továbbá, hogy a »szénügynöki« kifejezés mennyiben felel meg eljárásának.

A bíróság határozata ellen ugy a vád, mint a védelem semmiségi okot jelentett be.

Dr. Burger: Semmiségi panaszomat különösen azért jelentem be, mert a bíróság nem rendelte el annak bizonyítását, hogy a pécsi és a tatai szén közül melyik a kiválóbb minőségű.

Dr. Szécsényi: Bizonyítani kívánom, hogy a próba-fűtés körül szabálytalanságok voltak. Annak ellenére, hogy a pécsi szén olcsóbb volt, a városi mérnökség mégis a drágább tatai szén mellett döntött. A versenytárgyalásra beérkezett ajánlatok kimutatása, amelyet Buócz Károly műszaki főtanácsos készített el, valótlan adatokat tartalmaz. A kimutatás körül visszaélés történt valaki részéről és a városi mérnökség minden körülmények között szabálytalanságot követett el. Bizonyítani kívánja, hogy Balogh Lajos csak akkor ajánlotta a pécsi szenet, amikor rájött arra, hogy a próba-fűtések alkalmával szabálytalanságok történtek. A bíróság a kérelemnek helyt adott, majd megkezdődtek

a tanukihallgatások.

Elsőnek Rack Lipót tanácsnokot hallgatta ki a bíróság.

Elnök: Balogh Lajos járt-e a pécsi szén érdekében tanácsnok urnál?

— Igen! Mint városatyá a város érdekeit emlegette előttem, amikor heteken át mindennap nálam volt. A szénről azonban mindig mint »mí szénünkéről« beszélt.

Dr. Burger: Milyen volt Balogh viselkedése ez alkalmakkor?

— Izgatottan beszélt. Az látszott ténykedéséből, hogy a pécsi szenet rá akarja oktrojálni a városra. Egyszer találkoztam vele az utcán. Amikor ismételtlen a szénügyre terelte a beszélgetést, sietve elbucsuztam tőle.

A következő tanu Scultéty Sándor főszámvévő, akinél szintén sokat megfordult Balogh Lajos és azt akarta bizonyítani, hogy a pécsi szén mennyivel jobb a tatainál.

Fodor Jenő tanácsnok elmondotta, hogy a próba-fűtést a város tanácsa Balogh megnyugtására rendelte el.

Magyar László: Balogh Lajos fellépése milyen volt a személyes érintkezések alkalmával?

Tanu: Nem kellemes és előadása hosszadalmas.

Dr. Tóth Béla főjegyző elmondotta vallomását, hogy Balogh Lajos hol mint városatyá, hol mint szén-megbízott járt nála.